

Въ прѣслѣдваніето на Екзархията, на духовенството и на българските храмове, явно се вижда строго опрѣдѣлената политика на Високата Порта, враждебно насочена срѣчу българските подданици на Султана. Нека се вземе прѣдъ видъ, че Българската църква не почива на революционни начала, нито пъкъ по самото си естество може да води революционна политика. Слѣдователно да се търсят другадѣ причините на гоненията не могатъ.

Господа Народни Прѣдставители!

Минавамъ на другъ дѣлъ. Искамъ да ви кажа нѣколко думи върху обносите на турските власти къмъ българските училища, къмъ учителите и къмъ българската интелигенция, която е плодъ на тия училища. Ще се огранича съ най-кратки бѣлѣжи, понеже зная, че мнозина отъ васъ сѫ запомнили недовѣрчивостта на турските власти къмъ българското образование въ нашето отечество до освобождението и гоненията на учителите тогава. Независимо отъ това, нашата преса твърдѣ често се занимава съ училищните работи въ Турско.

Турското правителство, като излиза отъ криво гледище на образованietо на българите, счита го опасно за държавата. Ние ще кажемъ по-сетиѣ всичките опасни послѣдици отъ тая крива мисълъ.

Слѣдъ като не успѣ Турското правителство да отнеме българските училища отъ общините и отъ Българската църква, то създаде цѣла система да прѣчи на прѣуспѣванието имъ. Отваряне на нови български училища вече се непозволява. Стотина български кажи отъ с. *Киречѣ-кѣой* до Солунъ много се потрудиха да си откриятъ училище, но не успѣха. Не се позволи и на българите въ г. *Скекче* и на разни други мѣста да откриятъ нови училища. На много мѣста училищните здания сѫ отнети отъ българските общини, които сѫ ги градили и сѫ прѣдадени на противниците имъ. Такъвъ е случаятъ съ българските училища въ Кукушъ, които сѫ прѣдадени на унититѣ. Позволения за градене на нови училища не се издаватъ. Цѣлъ редъ години чека българската община въ гр. Деде-Агачъ сълтански ферманъ за тая цѣлъ, а той не излиза. Хиляди прѣпятствия измислиха турските власти да спрѣтъ строенietо на Бероновата гимназия въ Одринъ.

Българските учители се прѣдслѣдватъ като неприятели на държавата. Малцина сѫ ония щастливци, които поне веднъжъ не сѫ затваряни и обирани съ рушвети. Сѫщото повѣдение държи Турското правителство и спрямо ония младежи, които иматъ по-добро образование. Въ всичките главни турски затвори въ Македония и Одринско има учители и интелегентни младежи, има такива и по Азиатските крѣости. Извѣстни ви сѫ Подрумските заточеници. Такива има и въ Кѣнили-Куле въ Солунъ, въ Куршумли-ханъ въ Скопие и въ Едранския заманъ. Що се ограничи да припомня за най-новите арести въ Щипъ и въ Велесъ. Въ Щипъ турските власти сѫ уловили нѣкой си младежъ, който билъ въ България и се обвинявалъ въ бунтовничество. Това възбудило духътъ на полицията